

Владика Јоаникије: Свештеномученик Јоаникије је свјетлост вјере у мраку братског крвопролића и помрачења мржњом

Његово високопреосвештенство изабрани Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије и Његово преосвештенство Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило са свештенством служили су данас, 17. јуна, на празник Светога свештеномученика Јоаникија (Липовца) митрополита црногорско-приморскога и Светог свештеномученика Ћорђа (Богића) Свету архијерејску литургију у Цетињском манастиру.

Након прочитаног јеванђељског зачала бесједио је Преосвећени владика Кирило указујући на то да се Господ Исус Христос по свом Вазнесењу, учинивши сав домастрој спасења, није одлучио од нас него је увијек са нама, пославши својима апостолима, ученицима, а и свима нама, Утешитеља, Духа Светога, којега свијет не може примити, али га примају чиста срца Христових ученика који су примили Његову науку.

Подсјетивши да је Црква Божја у свим временима требала увијек да се креће између Сциле и Харибде овога свијета тим Царским путем у Христу, владика је објаснио да људи којима су срца била препуна брига овога свијета, идеологија разних, нијесу могли да разумију тај пут Христових ученика, Божјих људи, него су их осуђивали, а Божји људи нијесу могли да се смјесте у њихове уске партијске, националне, државне, идеолошке оквире које људи сами себе постављају. Тумачећи данашње Јеванђеље, Преосвећени владика Кирило је објаснио да нас Христос учи да не смијемо претпостављати Царству небеском ништа и да понашање хришћана није агресивност, терор над ближњима, него смирено ношење свога Крста, исповиједање јеванђељске науке и самим тим нашим примјером позив и другима да тај примјер слиједе. Такав Божији човјек је и наш Свешеномученик Митрополит Јоаникије који је са својим свештенством примио на себе тај крст Христов у најтежем периоду у ком је живјела Црква Божја у Црној Гори и у овом региону. Тада су биле супротстављене двије опаке идеологије, од којих се не зна која је гора: нацистичка и богоборна атеистичка комунистичка идеологија, која је узела посебан данак на Балкану у облику братоубилачког рата.

“Ти људи, идеолози, заиста су примили у срцу мржњу према свим људима који нијесу сагласни са том њиховом лажју, обманом у коју су они вјеровали као у неку нову религију, у то неко комунистичко друштво”, бесједио је владика и поручио да не треба да се везујемо ни за какве идеологије и да се обмањујемо да се на земљи може направити идеално друштво и рај јер, како каже апостол Павле, наше живљење је на небесима. Свети Митрополит Јоаникије је и у тим тешким временима у својим посланицама непрекидно позивао да се људи сјете јеванђељских вриједности и Царства небескога и да на овај свијет погледају из перспективе вјечности. Како је казао Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички, Свети Јоаникије није био против комуниста, партизана, зато што је био за сарадњу са нацифашистичком војском већ зато што је добро знао, на основу примјера револуције у Русији, колико је то опако безбожно учење покушавало да истргне бесцени бисер православне вјере које је дубоко усађен у нашим народима.

“Слава Богу што се то није десило и што је коначно послје 75 година та безбожна идеологија овјде побијеђена и што смо, некако метафизички речено, изашли из вавилонског ропства. Вјерујемо да се овај народ више никада неће вратити на ту и такву идеологију опаку, да ће поштовати своју Цркву, као што је то показао у величанствени литијама које су биле једно звоно за покајање цијелом данашњем свијету.”

Честитајући изабраном Митрополиту Јоаникију имендан, владика Кирило му је пожелио да он руководи Цркву Божју и њен брод проводи даље спасавајући душе свих благочестивих људи које је Црна Гора вазда имала:

“Желим му да настави путем Митрополита Амфилохија, имајући увијек у виду то да је његово вријеме сигурно мало лакше него вријеме Светога Митрополита Јоаникија и других многих архијереја који су мученички пострадали на овај катедри, а као што знамо и вријеме Митрополита Амфилохија није било лако. Надамо се да ће вријеме управе Црквом Митрополита Јоаникија бити много лакше, да ће се народ окренути правим вриједностима морала, вјере, спасења и ревности у сваком добром дијелу”, закључио је Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило.

Послије резања славског колача, сабранима се обратио изабрани Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије истичући да смо се данас сабрали да извршимо литургијски, молитвени спомен Светога свештенмученика Јоаникија (Липовца), митрополита црногорско-приморскога:

“Њега зовемо свештенмучеником, зато што је као архијереј Христов пострадао за вјеру православну, бранећи вјеру и светиње, бранећи душу, жртвујући се за будућност свога народа. Њега слободно можемо назвати и великомучеником, јер великимученицима се зову они који су били на челу многих који су пострадали за Христа, било да су они сами започели страдање или да су они запечатали страдање осталих мученика. А он је имао такав усуд да пострада послје многих свештеника који су пострадали у његово вријеме и то да пострада послје окончања Другога свјетскога рата. Да буде убијен, без суда и пресуде”, подсјетио је владика Јоаникије на житије свог претходника.

Говорећи о тешком бремену који је понио овај Свештенмученик, изабрани Митрополит Јоаникије је испричао како су у Кучима, у току рата, комунисти убили младића који је завршило Богословију, тек се оженио само зато што је наречен да буде свештеник.

“Какво богоборство је то било! Како му је било када је чуо за глас да су свештеника Петра Вујовића бацили у јаму 1942 године, недалеко одавде... Како му је било кад је чуо да је Ристо Јарамаз, свешеник бањско-рудињски, стријељан мучки убијен када је кренуо да служи Свету службу на Светог Јована Крститеља!? Како му је било кад је чуо да су калуђери косијеревски побачани у јаме и када је дан за даном добијао такве вијести!? Његова душа се мучила у огњу. Али се и прекалила”, бесједио је Високопреосвећени владика Јоаникије.

Он је подсјетио да је и поред тога што је комунистичка безбожна и крвожедна идеологија ријешила да преко крви братске узме власт, Свети Јоаникије је само говорио о вјери и Христу, кога често назива благим Учитељем и голготским Страдалником:

“А и он је имао благост душе, и такву кротост и доброту да је гледао да спашава и једне и друге. И наравно трпио је приговоре и увреде и од једних и од других, ако спаси једне онда се замјера другима. А спасио је и мајку онога који му је пресудио, а он му је рекао: И то је доказ да си био сарадник окупатора. Какав лик, каква доброта, каква кротост, какво трпљење, каква спремност на жртву, као јагње Божије.”

Владика је истакао да иако има мало свједочанстава о његовоме страдању, зна се да је када су га пребијали у затвору, негдје у Аранђеловцу, када је већ издисао на мукама, само молио Господа да му да снаге да издржи и свима опрости, да пострада за име Христово, да се жртвује и умре за Њега:

“Душа вјерна, кротка, али испуњена Божанском мудрошћу. Таква свјетлост вјере у мраку братског крвопролића и помрачења мржњом, а он само говори: ако ови завладају угасиће славску свијећу, проћераће вјеронауку из школа, забраниће да се слави крсно име, цркве ће затворити и оскрнавити, народ ће од цркава растјерати. Тако је и било. Он се ту појавио као пророк и свједочио је вјеру до краја, и наравно надахнуо многе да иду путем за Христом, да се успењу на Христову голготу, као што се и он успео”, рекао је изабрани Митрополит, додавши да се он сјединио са Христовим распећем као и 70 посто његовог свештенства које је пострадало. Међу мало оних који су остали било је и великих личности који су очували вјеру до краја, али и оних који су се, по људској слабости, уплашили као и апостоли који су се разбјежали кад су видјели Христа распетог на Голготи.

Црква је, како је казао, просвједочила вјеру у Христа и у тим најгорим

временима Митрополит Јоаникије, кога слободно можемо звати и великомучеником, је на челу новомученика Христових у Црној Гори.

“Не само свештеника него и многих других који су пострадали да би се супроставили својим животом онима који су вјеру прогонили, понижавали, светиње скрнавили, браћу убијали и бацали у јаме. Наравно, када почне братско крвопролиће, онда више праведнога нема, било је злочина и са једне и са друге стране, и то све треба знати. Али како можемо то превазићи, како можемо то опростити, уздићи се из тога зла? Гледајући на примјер и на жртву и слушајући ријеч Светога свештеномученика Јоаникија. То је била јеванђељска, блага, Божија ријеч коју је он говорио, свједочећи вјеру, призивајући све на покајање”, рекао је Високопреосвећени владика и нагласио да је Свети Јоаникије осуђивао и нечовјештво и злочине који су чињени под изговором одбране вјере те да је гледао да спријечи братско крвопролиће.

По његовим ријечима када је одступао са војском до Лијевча поља, касније и даље, гледао је овај Свештеномученик да његова мантија не дотакне оружје, пушку или нож и пострадао као јагње Божије, без суда и пресуде:

“Црногорски комунисти су га убили, насладили су се његовим мукама, прво су га намучили па стријељали. И не зна му се ни до дан данас ни гроба ни мрамора. Надамо се да ће Господ да пројави гроб Светог Јоаникија да имамо макар његове кости јер је и његов спомен убијан деценијама. Наш блаженопочивши Митрополит Амфилохије је први почео да га прославља као Свештеномученика и Божијег угодника заједно са осталим свештеномученицима”, казао је владика и подсјетио да је Свети архијерјски сабор канонизовао Митрополита Јоаникија и са њиме побијене свештенике и новомученике.

Даље је објаснио да ако је неко убијен од стране комуниста истовремено није и невина жртва већ жртва рата, братског крвопролића од којег очигледно још увијек страдамо и да је “ушла у нас нека несрећа, раздор, па нам не требају више ни бјелаши ни зеленаши, ни четници ни партизани, и ево дан данас се дијелимо и хоћемо једни другима очи да извадимо”:

“Тако је било и поодавно и у вријеме Св. Петра Цетињскога, али надамо се да ће Бог благи Духом љубави и мудрости и доброте све нас обратити на прави истински пут. Свима нам је потребно покајање и на то нас позива и невина жртва Светога свештеномученика Јоаникија који је посвједочио име Божије као мало ко у последњим временима. Нека нас његовим молитвама Господ упути

на прави истински пут Божији, пут љубави, пут измирења. Да нам Господ да снаге да превазилазимо наше подјеле, да будемо људи, као што је говорио наш блаженопочивши Патријарх Павле, да се издигнемо изнад обичних људских слабости и мана и будемо прави хришћани, да се наша срца испуне

Његово
орски г.

МИТРОПОЛИЈА ЦРНОГОРСКО ПРИМОРСКА

МИТРОПОЛИЈА ЦРНОГОРСКО ПРИМОРСКА

МИТРОПОЛИЈА ЦРНОГОРСКО ПРИМОРСКА

mitropolija.com